RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0397 van 5 januari 2016 in de zaak RvVb/1415/0697/SA/0682

In zake:

- 1. de heer **Tjerk BOERSMA**
- 2. mevrouw Melina CRAEYBECKX
- 3. de heer Edgar THIJS
- 4. de heer Kris THIJS
- 5. de heer Eddy VERGEYLEN
- 6. mevrouw Elisa VANDER MIERDE
- 7. de heer **Jean-Pierre MARTENS**
- 8. mevrouw Yvonne DANIELS
- 9. de heer Marin COSTENOBLE
- 10. mevrouw Lieve BOLLEN
- 11. de heer Patrick SURINCX
- 12. mevrouw Marleen MACHIELS

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Kristof VANHOVE

kantoor houdende te 3500 Hasselt, Berkenrodesingel 8D/2.03

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

vertegenwoordigd door: de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de byba **SWENNEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Wim MERTENS

kantoor houdende te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 20 juli 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 11 juni 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diepenbeek van 24 februari 2015 gedeeltelijk ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van studentenkamers onder voorwaarden en volgens gewijzigde plannen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3590 Diepenbeek, Nierstraat/Rooistraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 499D, 503F en 507H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 27 oktober 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof VANHOVE die verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Tom ROOSEN die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Joris GEBRUERS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba SWENNEN verzoekt met een aangetekende brief van 26 augustus 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 1 oktober 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 4 november 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diepenbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van studentenstudio's".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan 'Hasselt-Genk', deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied. De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'regionaal-stedelijk gebied Hasselt-Genk', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 2014. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 november 2014 tot en met 25 december 2014, wordt een collectief bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partijen.

De brandweer van Hasselt brengt op 25 november 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De huisvestingsambtenaar van de gemeente Diepenbeek brengt op 29 december 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diepenbeek verleent op 24 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

"

Overwegende dat het goed ligt in het gewestplan Hasselt-Genk (K.B.3/04/1979) en volgens dit van kracht zijnde gewestplan, ligt in een woongebied met landelijk karakter en voor het achtergelegen deel in agrarisch gebied.

. . .

Overwegende dat de aanvraag hiermee in overeenstemming is;

. . .

Project-m.e.r.-screening

Het ontwerp komt voor op de lijst gevoegd als bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering dd 10/12/2004 aangaande de project-m.e.r.-screening, onder rubrieknummer 10a: stadsontwikkelingsprojecten.

Overwegend dat de uit te voeren werken (graafwerken) in een zeer weinig kwetsbaar gebied gebeuren;

Overwegend dat het goed op voldoende afstand gelegen is van het dichtstbijzijnde VENgebied;

Overwegende dat het goed in de landelijke woonzone niet gelegen is in een Habitat- of Vogelrichtlijngebied;

Gezien het geen grootschalige werken betreft, ter vervanging van twee bestaande woningen, als afwerking van een bestaand landelijk woonlint;

Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de bovenstaande analyse blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn. De opmaak van een MER is niet noodzakelijk.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Beoordeling van de aanvraag:

Overwegend dat de aanvraag voor 57 studentenkamers niet in strijd is met de voorschriften van het gewestplan;

Gezien de functie, inrichting en bestemming voldoet aan de toegelaten eigenschappen binnen het landelijk woongebied;

Gezien de omgeving bestaat uit diverse woningtypologieën in een historisch gegroeide architecturale verscheidenheid, dat de keuze voor meer hedendaagse architectuur als

aparte bouwvolumes met gelijkvormige materialisatie aanvaardbaar is in het straatbeeld gezien de ligging op een prominent hoekperceel;

Gezien de inplanting tov. de rooilijn en tov. de zijdelingse perceelsgrenzen voldoet aan de algemene stedenbouwkundige normen:

Gelet op de aanwezigheid van vrijliggende fietspaden, die de veiligheid van de weggebruikers naar de campus garanderen;

Gelet op het advies van de huisvestingsambtenaar en de plannen die de eerdere aanbeveling om enkele kamers intern zo te bouwen dat er mits kleine ingrepen alsnog een conciërgewoning kan gecreëerd worden in de toekomst, volgden;

. . .

Gezien er op een kwalitatieve wijze aandacht wordt geschonken aan parking, inplanting en groenaanplanting;

Gezien de hoofdbestemming studentenhuisvesting zal zijn, kunnen de studentenkamers niet permanent bewoond worden of domiciliëring toegestaan:

Overwegend dat de inrichting met groenbeplanting, bomen en hagen als verplichtend wordt beschouwd, als garantie voor de woonkwaliteit en de leefbaarheid, ook voor de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat het perceel valt binnen de afgebakende perimeter rond de universitaire campus; dat dit tevens in overeenstemming is met de visie binnen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Overwegend dat de Ginderoverstraat (en Nierstraat) een duidelijke verbindingsweg is tussen de Steenweg (N2) en de campus en dus uitgerust is met vrijliggende fietspaden, in tegenstelling tot de Peperstraat, die enkel bestemmingsverkeer draagt;

. . .

Overwegende dat de aanvraag verenigbaar is met het geschetste wettelijk kader en bestaanbaar is met de goede ruimtelijke aanleg en dat de bestemming, de schaal en uitvoeringswijze in overeenstemming zijn met de vereisten van een goede ordening van het terrein en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving;

Gelet op de bezwaren, die uitvoerig werden behandeld, doch geen aanleiding kunnen zijn tot het tegenhouden van het gebied in ontwikkeling, met zijn noden naar studentenhuisvesting in een steeds groeiende campus;

..."

Onder meer de verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 22 maart 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 april 2015 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"

<u>De functie van studentenhuisvesting is omwille van de nabijheid van de campus en de reeds aanwezige functies ter plaatse inpasbaar.</u>

Het perceel situeert zich op circa 0,5 km van de universitaire campus en circa 2,5 km van het centrum van Diepenbeek.

De bebouwing aan Nierstraat bestaat uit een combinatie van ééngezinswoningen, studentenhuizen en een meergezinswoning.

Op de rechts aanpalende percelen zijn achtereenvolgens een ééngezinswoning met 4 studentenkamers, een ééngezinswoning en 2 studentenhuizen nr. 17 (23 kamers) en nr. 19 (33 kamers) gelegen.

Tegenover het bouwperceel aan de overzijde van de weg zijn ééngezinswoningen (nrs 36, 30), studentenhuizen nr. 34a (21 kamers), nr. 28 (20 kamers) en een driewoonst

(nr.34) gesitueerd. De bebouwing tussen Peperstraat en Steenweg bestaat voornamelijk uit ééngezinswoningen en enkele studentenhuizen o.a. nr. 6/8 (60 studio's).

De bestaande bouwtypologie langs Nierstraat is overwegend een open en halfopen bouwwijze met 2 bouwlagen onder zadeldak (o.a. nrs. 17,19, 36,34A,34,...). <u>Eenzelfde bouwgabarit wordt gehanteerd in voorliggend ontwerp</u>.

Voorliggende aanvraag kan onder voorgestelde vorm niet vergund worden.

Het project voorziet niet alleen bouwwerken binnen de 50 meter landelijke woonzone maar ook in het agrarisch gebied.

<u>De parking gelegen in agrarisch gebied is in strijd met artikel 11.4.1</u> van het vermeld koninklijk besluit.

De parking wordt voorzien in functie van 'studentenhuisvesting' en niet in functie van een agrarische of para-agrarische activiteit.

Overeenkomstig artikel 4.3.1§1 van VCRO moet de vergunning geweigerd worden indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

Artikel 4.4.1 VCRO bepaalt de afwijkingsmogelijkheden. Een afwijking van de bestemming kan niet worden toegestaan.

Alle infrastructuur horende bij het project is op een kwalitatieve wijze te realiseren op het terreingedeelte dat gelegen is binnen landelijke woonzone.

Dit blijkt niet haalbaar te zijn in voorliggende aanvraag.

Het bijkomend voorzien van de parking binnen de 50 meter landelijke woonzone zal leiden tot een te grote bezetting van het terreingedeelte. Bijna 2/3 van het terreingedeelte (circa 2900 m2) zal ingenomen worden door bebouwing en verharding (circa 1870 m2). Het voorzien van voldoende parkeerplaatsen op het eigen terrein is zeker nodig gezien er op het openbaar domein geen specifieke parkeerzones in de onmiddellijke omgeving

Uit voorgaande bespreking blijkt dat het voorgestelde bouwprogramma te dens is voor het kwestiueze bouwterrein.

Overeenkomstig dit verslag wordt aan de deputatie voorgesteld het beroep van derden in te willigen.

De vergunning kan niet worden verleend.

..."

aanwezig zijn.

Na de hoorzitting van 5 mei 2015, dient de tussenkomende partij aangepaste plannen in waarna de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in een aanvullende nota van 26 mei 2015 adviseert om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"...

De deputatie besliste naar aanleiding van de hoorzitting van 5 mei 2015 dat een vergunning in overweging kan genomen worden indien het plan als volgt wordt aangepast;

- De parking en overige constructies binnen de 50 meter landelijke woonzone zijn te voorzien. Er is een parkeernorm te hanteren van circa 1 parkeerplaats per 3 studentenkamers;
- Voor het toezicht en uitbating van de gewenste studentenhuisvesting is het aangewezen om een congiërwoning te voorzien;

 Het aantal studentenkamers is te verminderen. De verhouding tussen bebouwde oppervlakte (gebouw/verharding/parking) en groenaanleg moet evenwichtig en kwalitatief zijn.

De plannen werden in die zin aangepast.

De nieuwbouwwerken situeren zich volledig binnen de 50 meter landelijke woonzone.

Het aantal studentenkamers is verminderd van 57 naar 52 kamers en in blok A is een conciërgewoning voorzien.

Voor deze bezetting zijn er voldoende parkeerplaatsen (18 plaatsen) en fietsenstalling (54 fietsen) op het eigen perceel geïntegreerd.

VOORSTEL

. . .

Het beroep van derden wordt ingewilligd.

<u>Evenwel wordt een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning verleend op basis van aangepaste plannen.</u>

..."

De verwerende partij beslist op 11 juni 2015 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden en overeenkomstig de gewijzigde plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Overwegende dat bij de aanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota is gevoegd; dat uit de analyse blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 1 bezwaarschrift werd ingediend, ondertekend door 6 buurtbewoners; dat de bezwaren zijn omschreven in het besluit van het college van burgemeester en schepenen d.d. 24/02/2015; dat de bezwaren in hoofdzaak inhouden:

. . .

Overwegende dat voorliggende aanvraag betrekking heeft op de percelen A507h, A503f en A499d; dat de percelen A507h en A503f elk bebouwd waren met een woning; dat voor het slopen van deze 2 woningen met bijgebouwen op 29/04/2014 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend door het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat de Nierstraat, welke verder doorloopt in de Ginderoverstraat, een (drukke) 2 rijbaansweg is tussen Steenweg en de universitaire campus; dat de weg aan weerszijden voorzien is van een fiets-en voetweg;

dat de Rooistraat grotendeels parallel loopt aan de spoorlijn; dat de bebouwing tot aan de spoorwegoversteek bestaat uit een hoeve, een pand opgenomen in de inventaris van het bouwkundig erfgoed, ééngezinswoningen en 1 studentenhuis nr.30 (60 kamers); dat tussen de bebouwing langs Rooistraat en Nierstraat een open ruimte met weide en akkerland is;

Overwegende dat het voorliggend terrein zelf afhelt richting Nierstraat; dat het verschil tussen het hoogste en laagste peil op het terrein circa 2.20 meter bedraagt;

Overwegende dat het ontwerp in 3 vrijstaande bouwvolumes voorziet (blok A, B en C) en een fietsenstalling; dat de gebouwen op verschillende niveaus worden ingeplant; dat elke blok bestaat uit een hoofdvolume met 2 bouwlagen onder zadeldak en een ondergeschikte aanbouw met 1 bouwlaag onder plat dak; dat elk hoofdvolume een

grondoppervlak heeft van circa 14.80 meter bij 14.50 meter; dat de dakoppervlakte van de aanbouw varieert van circa 37m2 tot 39 m2; dat de blokken worden afgewerkt met een dak- en gevelpan rood/bruin/antraciet genuanceerd en een gevelsteen wit-grijs genuanceerd;

Overwegende dat de fietsenstalling een bouwvolume van 6 meter x 14.50 meter x 2.55 meter (hoogte) onder plat dak betreft; dat de gevels worden afgewerkt met een gevelsteen wit-grijs genuanceerd;

Overwegende dat de 3 blokken, fietsenstalling en wadi worden ingeplant op lot 1a (perceel 507h, 503f/deel) en lot 2 (499d/deel). Beide loten zijn gelegen in landelijke woonzone; dat de grens van de bouwzone in het ontwerp is vastgelegd op :

- 6 meter van de rooilijn aan Nierstraat en Rooistraat;
- 4 meter van de perceelsgrens met het rechts aanpalend bebouwd perceel 497h;
- 3 meter van de grens landelijke woonzone met het agrarisch gebied;

Overwegende dat de loten 1b (503f/deel), lot 3 (499d/deel) en lot 4 (499d/deel) zoals aangeduid op het inplantingsplan zijn gelegen in agrarisch gebied; dat lot 3 wordt aangelegd als parking bestaande uit 21 parkeerplaatsen, waaronder 2 parkeerplaatsen voor personen met verminderde mobiliteit; dat lot 4 zal ingenomen worden ten behoeve van een nieuw aan te leggen weg;

Overwegende dat een bestemming van studentenhuisvesting ter plaatse inpasbaar is omwille is van de nabijheid van de campus en de reeds aanwezige functies; dat het perceel zich situeert op circa 0,5 km van de universitaire campus en circa 2,5 km van het centrum van Diepenbeek;

dat de bebouwing aan Nierstraat bestaat uit een combinatie van ééngezinswoningen, studentenhuizen en een meergezinswoning; dat op de rechts aanpalende percelen achtereenvolgens een ééngezinswoning met 4 studentenkamers, een ééngezinswoning en 2 studentenhuizen nr. 17 (23 kamers) en nr. 19 (33 kamers) zijn gelegen; dat tegenover het bouwperceel aan de overzijde van de weg ééngezinswoningen (nrs 36, 30), studentenhuizen nr. 34a (21 kamers), nr. 28 (20 kamers) en een driewoonst (nr.34) zijn gesitueerd; dat de bebouwing tussen Peperstraat en Steenweg voornamelijk uit ééngezinswoningen en enkele studentenhuizen bestaat o.a. nr. 6/8 (60 studio's);

Overwegende dat de bestaande bouwtypologie langs Nierstraat overwegend een open en halfopen bouwwijze met 2 bouwlagen onder zadeldak is (o.a. nrs. 17,19, 36,34A,34,...); dat eenzelfde bouwgabarit wordt gehanteerd in voorliggend ontwerp;

Overwegende dat blok B geen privacyhinder zal veroorzaken voor de bewoners van het aanpalend perceel 497H; dat de zijgevel is gelegen op min. 4 meter en max. 13.50 meter van de zijdelingse perceelsgrens; dat in de zijgevel geen raamopeningen worden voorzien maar enkel een deuropening als vluchtweg naar de brandtrap;

Overwegende dat voorliggende aanvraag onder voorgestelde vorm niet kan vergund worden; dat het project niet alleen bouwwerken voorziet binnen de 50 meter landelijke woonzone maar ook in het agrarisch gebied; dat de parking gelegen in agrarisch gebied in strijd is met artikel 11.4.1 van het vermeld koninklijk besluit; dat de parking wordt voorzien in functie van 'studentenhuisvesting' en niet in functie van een agrarische of para-agrarische activiteit;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1§1 van VCRO de vergunning moet geweigerd worden indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken; dat artikel 4.4.1 VCRO de afwijkingsmogelijkheden bepaalt; dat een afwijking van de bestemming niet kan worden toegestaan; dat alle infrastructuur horende bij het project op een kwalitatieve wijze is te realiseren op het terreingedeelte dat gelegen is binnen landelijke woonzone;

Overwegende dat de deputatie naar aanleiding van de hoorzitting van 5 mei 2015 besliste dat een vergunning in overweging kan genomen worden indien het plan wordt aangepast:

- dat de parking en overige constructies binnen de 50 meter landelijke woonzone zijn te voorzien; dat er een parkeernorm is te hanteren van circa 1 parkeerplaats per 3 studentenkamers:
- dat voor het toezicht en uitbating van de gewenste studentenhuisvesting het aangewezen is om een conciërgewoning te voorzien;
- dat het aantal studentenkamers is te verminderen; dat de verhouding tussen bebouwde oppervlakte (gebouw/verharding) en groenaanleg evenwichtig en kwalitatief moet zijn;

Overwegende dat vergunninghouder een aangepast ontwerp bezorgde dat voldoet aan het gevraagde; dat de nieuwbouwwerken zich volledig situeren binnen de 50 meter landelijke woonzone; dat binnen deze zone er een goede verhouding is tussen bebouwde oppervlakte en groenaanleg; dat 1114 m2 of 38,16% wordt verhard en bebouwd en 1805 m2 of 61,84% onverhard is;

Overwegende dat het aantal studentenkamers is verminderd van 57 naar 52 kamers; dat er in blok A een conciërgewoning is voorzien;

dat voor deze bezetting er voldoende parkeerplaatsen (18 plaatsen) en fietsenstalling (54 fietsen) op het eigen perceel worden geïntegreerd; dat ter hoogte van de inkom van elke woonblok een overdekte ruimte is voor het stallen van 18 fietsen:

Overwegende dat het ontwerp beperkt is aangepast;

dat de buiteninrichting is gewijzigd in het kader van de brandweg en parkeerplaatsen; dat de herinrichting geen storende impact heeft op de omgeving; dat de parkeerplaatsen op een grotere afstand van het bebouwd perceel 497H worden ingeplant namelijk op 13 meter i.p.v. 4 meter;

dat de bouwvolumes niet essentieel zijn gewijzigd; dat de inplanting en het gabarit van de hoofdvolumes zijn behouden; dat enkel het ondergeschikte bijvolume qua oppervlakte is verkleind; dat deze volumes zich volledig richten naar het binnenplein en geen impact hebben op de omliggende percelen;

Overwegende dat de aangepaste plannen voldoen aan artikel 4.3.1.§1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (en latere wijzigingen); dat de aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen mogelijk is in de administratieve beroepsprocedure bij de deputatie; dat de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening; dat de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend, of hebben betrekking op kennelijk bijkomstige zaken; dat de wijzigingen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee brengen;

Overwegende dat het beroep van derden wordt ingewilligd;

Overwegende dat evenwel een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van studentenkamers op basis van aangepaste plannen onder voorwaarden dat:

- bij beëindiging van de werken dient de uitbater van het studentenhuis een uitbatingsvergunning voor studentenkamers aan te vragen;
- in verband met de brandweerstand en de brandveiligheid van de constructie en de evacuatievoorzieningen wordt het brandweeradvies d.d. 25/11/2014 strikt gevolgd;
- de op het inplantingsplan aangeduide groeninkleding wordt uitgevoerd in het eerstvolgend plantseizoen na beëindiging van de werken; dat de haag met een hoogte van 1.80 meter een groenblijvende (wintergroene) haag moet zijn; dat de overige groenaanleg moet bestaan uit een inheemse, streekeigen beplanting;

. . .

Het door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar en de heer Tjerk Boersma & buurtbewoners ingestelde beroepen worden ingewilligd.

Evenwel wordt aan Swennen byba, Nieuwstraat 112, 3590 Diepenbeek een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van studentenkamers volgens de bijgaande gewijzigde plannen onder voorwaarden dat:

- bij beëindiging van de werken dient de uitbater van het studentenhuis een uitbatingsvergunning voor studentenkamers aan te vragen;
- in verband met de brandweerstand en de brandveiligheid van de constructie en de evacuatievoorzieningen wordt het brandweeradvies d.d. 25/11/2014 strikt gevolgd;
- de op het inplantingsplan aangeduide groeninkleding wordt uitgevoerd in het eerstvolgend plantseizoen na beëindiging van de werken; dat de haag met een hoogte van 1.80 meter een groenblijvende (wintergroene) haag moet zijn; dat de overige groenaanleg moet bestaan uit een inheemse, streekeigen beplanting;

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een hoogdringendheid voorhanden is en dat de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid als volgt:

"

De vordering is hoogdringend of spoedeisend, aangezien de onmiddellijke tenuitvoerlegging ernstige nadelen zal veroorzaken voor de verzoekende partijen en een beslissing ten gronde niet binnen de gewenste tijdspanne zal tussenkomen.

De verzoekende partijen zullen ernstige nadelen ondervinden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die enkel kunnen worden voorkomen door een vordering tot schorsing.

De verzoekende partijen wonen allen in de Nierstraat in een landelijk woongebied volgens het gewestplan, in de onmiddellijke omgeving van het samengevoegd bouwperceel waarop vroeger twee ééngezinswoningen stonden en thans de bouw van 3 woonblokken met niet minder dan 52 studentenkamers (!) en een conciërgewoning wordt voorzien.

Een eerdere aanvraag voor één monolitisch blok met 58 studentenstudio's werd door de aanvrager ingetrokken, en herwerkt naar 3 woonblokken met 57 studentenkamers (in graad van beroep herleid naar 52 studentenkamers). De aanvrager heeft het project opgesplitst in 3 woonblokken om het gemakkelijker verteerbaar te maken, maar de woonblokken zijn nog steeds grootschaliger dan de langs gelegen kleinere gebouwen en het bijkomend aantal studentenkamers blijft nagenoeg ongewijzigd.

De 3 woonblokken meten elk 15,07 meter bij 14,50 meter, tellen drie volwaardige woonlagen (derde woonlaag onder zadeldak), hebben een nokhoogte van 12,06 meter en een kroonlijsthoogte van 8,88 meter, en staan in contrast met de eerder bescheiden bebouwing in de omgeving bestaande uit één maximaal twee bouwlagen afgewerkt met een zadeldak. Ook qua materiaalgebruik en ontwerp staan de woonblokken in contrast met de bebouwing in de omgeving. De woonblokken hebben een dakvlak dat als een "soort tapijt" over het gebouw rolt en uitgevoerd wordt in een mix van patronen en kleuren (rood/bruin/antraciet) en de bijvolumes en kopgevels worden in wit-grijze gevelsteen uitgevoerd. De bestaande bebouwing bestaat hoofdzakelijk uit klassieke woningen met een rode kleur. De verzoekende partijen zullen visuele hinder ondervinden ingevolge de bouw van de 3 woonblokken.

Door de aanwezigheid van een aantal (kleinschaligere) studentenhuizen in de omgeving staat de <u>ruimtelijke draagkracht</u> van de omgeving reeds onder druk. Door de komst van 52 bijkomende studentenkamers, met jaarlijks wisselende studentenpopulatie, zal de sociale cohesie van de wijk verder afkalven en zullen de permanente bewoners van de Nierstraat zich nog meer in een <u>sociaal isolement</u> bevinden. Door de te grote concentratie aan studenten in de Nierstraat kan zich hier geen normaal buurtleven ontwikkelen.

De verzoekende partijen ondervinden thans reeds ernstige burenhinder door de aanwezigheid van de studenten, en de inplanting van niet minder dan 52 studentenkamers op één samengevoegd bouwterrein zal voor <u>overmatige burenhinder</u> zorgen. De leefbaarheid van de straat, die nu reeds onder druk staat, komt ernstig in het gedrang door de bijkomende studentenkamers.

De grote concentratie aan studenten zorgt voor overmatige geluidshinder en nachtlawaai (kotfeestjes, buitenactiviteiten, ...).

Vandaag ondervindt de buurt reeds overlast door <u>vandalisme</u>, en dat zal in de toekomst nog toenemen als er 52 bijkomende studentenkamers bijkomen (vernielde verkeersborden, palen, hagen, auto's, bomen, sluikstorten op straat en in de tuin van de bewoners, ...).

De onverantwoorde hoge concentratie in de woonwijk zorgt ook voor een <u>onveiligheidsgevoel.</u> Als de bewoners van de Nierstraat sommige studenten aanspreken op hun gedrag, worden zij het doelwit van <u>pesterijen en zelfs bedreigingen met geweld.</u>

Door de aantasting van de leefbaarheid voor gezinnen in de straat, zal de <u>waarde van de</u> <u>woning van verzoekende partijen ook dalen en worden hun (zuiver residentiële) woningen onverkoopbaar.</u>

Enkel de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan deze ernstige nadelen voorkomen. De verleende stedenbouwkundige vergunning is uitvoerbaar vanaf de 36ste dag (artikel 4.7.23, §5 VCRO) en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen is op zich niet schorsend. Niets wijst er op dat de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning niet ten uitvoer zal leggen in afwachting van een uitspraak ten gronde. Het valt te verwachten dat de aanvrager een aanvang zal nemen met het uitvoeren van de werken van zodra de wachttermijn is verstreken.

De <u>verzoekende partijen kunnen niet wachten op de uitkomst van de annulatieprocedure</u>. Op het ogenblik dat een beslissing ten gronde kan tussenkomen, zullen de woonblokken reeds gebouwd zijn, of minstens zal de bouw dermate ver gevorderd zijn dat het voor de verzoekende partijen zeer moeilijk, zo niet onmogelijk zal zijn om hiervan nog de afbraak te kunnen bekomen. De woonblokken, eens gebouwd, kunnen ook niet voor residentieel wonen worden gebruikt, nu de blokken zijn opgedeeld in individuele studentenkamers met een gemeenschappelijke ruimte.

De verzoekende partijen kunnen dus niet wachten op het resultaat van de annulatieprocedure, op straffe zich anders in een situatie van onherroepelijke schadelijke gevolgen te bevinden.

Nu het geschil niet met een louter annulatieberoep binnen de gewenste tijdspanne kan worden opgelost, is een beroep op de schorsingsprocedure gerechtvaardigd.

De vordering is hoogdringend, zodat bijgevolg voldaan is aan de eerste schorsingsvoorwaarde van artikel 40 van het DBRC-decreet. ..."

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

••

Ons college is van mening dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen duidelijk te kort schiet om uw Raad op grond van "hoogdringendheid" een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden vergunningsbesluit te horen bevelen, mede gelet op de omstandigheden van de zaak.

1.1 Allereerst moet al worden vastgesteld dat de verzoekende partijen reeds in hun bezwaarschrift dat tijdens het openbaar onderzoek werd ingediend, hadden aangegeven dat zij dreigden voor hen onaanvaardbare hinder te lijden ten gevolge van een vergunning, maar dat deze bezwaren op zorgvuldige wijze werden betrokken bij de beoordeling over de aanvraag zowel in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen als in beroep door ons college.

Ons college verwijst in de eerste plaats naar de uitvoerige motivering in het bestreden besluit zelf en ook naar de bespreking van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen, zoals hierboven sub 2.1 en 2.2 reeds geciteerd.

Deze gemotiveerde bespreking van de bezwaren is afdoende en noopte in alle redelijkheid tot de conclusie dat er geen onaanvaardbare hinder zou zijn voor de verzoekende partijen.

De hoogdringendheid van het huidige schorsingsverzoek wordt er ook door ontkracht.

1.2 Verder moet erop worden gewezen dat de verzoekende partijen volkomen in gebreke blijven om de beweerde nadelen concreet aannemelijk te maken, in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak.

Er wordt geen enkel stuk bijgebracht om de beweerde hinder aan te tonen. Dit is niet ernstig.

Ook kan ons college nog opmerken dat in de onmiddellijke omgeving reeds een aantal studentenhuizen zijn gevestigd en dat dit een aspect is dat mee in rekening moet worden gebracht bij de beoordeling van de hinder die nu door de verzoekende partijen aan het huidige project wordt gelinkt.

Verder is er geen sprake van een overdreven inbreuk op de ruimtelijke draagkracht. De aanvraag beoogt studentenhuisvesting verspreid over meerdere bouwpercelen die worden samengevoegd. De impact op de ruimte wordt gemilderd door het bouwconcept waarbij drie woonvolumes worden verdeeld over de percelen, die weliswaar een samenhangend geheel vormen, maar die toch ruimtelijk gezien de impact op de bewuste percelen verdelen en aldus milderen, ook voor de nabije omgeving.

De summiere, niet met stukken aannemelijk gemaakte en in de besluitvorming zelf tegengesproken uiteenzetting van de verzoekende partijen omtrent de beweerde hinder maakt dat er manifest geen sprake kan zijn van een aangetoonde "onherroepelijke schade" in hoofde van de verzoekende partijen, waardoor de zaak te spoedeisend is en een uitspraak in kortgeding moet tussenkomen.

Dit maakt dat huidige schorsingsvordering dan ook bij gebrek aan urgentie moet worden afgewezen."

3. De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

Verzoeker tot tussenkomst heeft op dit ogenblik nog geen uitzicht op een concrete datum wanneer de werken zullen worden aangevat. De vergunning dateert van 11 juni 2015 en werd tot op heden nog niet ten uitvoer gebracht. Het staat dan ook niet vast dat de werken spoedig worden uitgevoerd.

Verzoeker tot tussenkomst dient de vergunning enkel binnen de termijnen die de VCRO toelaat, uit te voeren. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het afwachten van de vernietigingsprocedure zulke tijdspanne vergt dat hierdoor de aangevoerde nadelen en hinder zich dreigen te realiseren.

Bovendien stelt verzoeker tot tussenkomst vast dat het bestreden besluit aan verzoekende partijen werd betekend op 12 juni 2015, en dat het beroep pas werd ingesteld met een verzoekschrift van 20 juli 2015. Zulks tijdsverloop pleit niet in het voordeel van verzoekende partijen en getuigt niet van een acute vrees voor ernstige nadelen.

De spoedeisendheid is niet aanwezig.

III.2.2. Geen ernstige nadelen of hinder

Preliminair

De Raad zal vaststellen dat verzoekende partijen onder de titel '2. Ontvankelijkheid' van hun verzoekschrift op pagina 8-10 gewag maken van bepaalde hinder die de vergunde aanvraag zou kunnen veroorzaken. De rechtspraak van uw Raad laat niet toe dat hier rekening mee wordt gehouden in de beoordeling van de al dan niet hoogdringendheid van het verzoek tot schorsing.

. . .

<u>Conclusie</u>: enkel de uiteenzetting onder titel '3. Hoogdringendheid' op pagina 11-14 van het verzoekschrift staat ter beoordeling. Met een bijkomende toelichting op de hoorzitting kan geen rekening worden gehouden.

. .

Visuele hinder

. . .

De Raad zal vaststellen dat verzoekende partijen geen enkele poging ondernemen om deze hinder concreet te duiden in hun verzoekschrift. Uit de inventaris bij het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekende partijen ook geen fotoreportage, 3D-simulatie of nadere verduidelijking bijbrengen. Alleen al die vaststelling volstaat om de aanspraken van verzoekende partijen van de hand te wijzen.

. . .

Bovendien dient de ingeroepen hinder sterk te worden genuanceerd. In de feitelijke uiteenzetting van verzoeker tot tussenkomst werd de bestaande toestand, bestaande uit verschillende omvangrijke gebouwen met studentenvoorziening, reeds getoond. Op de hierna getoonde foto heeft verzoeker tot tussenkomst de verschillende woningen van resp. verzoekende partijen geduid:

. . .

Eerste, tweede, vierde en vijfde verzoekende partijen bevinden zich op ruime afstand van de aanvraag. Tussen derde verzoekende partijen en de aanvraag bevindt zich een ruime groenbuffer. In de toekomst zal dit op dit perceel hoogstwaarschijnlijk bebouwing manifesteren, zodat ook derde verzoekende partijen niet rechtstreeks palen aan de percelen van de aanvraag. Zesde verzoekende partijen ligt tegenover de aanvraag, en hun eigendom wordt gescheiden van de aanvraag door de Nierstraat. Het valt bovendien niet in te zien op welke wijze zij vanuit hun tuin zichthinder kunnen ondervinden.

Sociaal isolement

Het is niet verzoeker tot tussenkomst niet geheel duidelijk waar verzoekende partijen op doelen met hun vrees voor 'sociaal isolement'. Dit hinderaspect wordt ook op geen enkele wijze toegelicht in hun verzoekschrift.

Verzoekende partijen gaan er aan voorbij dat de aanwezigheid van een studentenpopulatie ook nieuwe ontwikkelingen aantrekt (buurtwinkels, voorzieningen, ect..) en, voor wat derde verzoekende partijen betreft, eveneens aan hen zelf te wijten is. De ligging nabij een scholencampus heeft nu éénmaal consequenties. Verzoekende partijen kunnen niet verwachten dat hun straat ten eeuwigen dage 'studentenvrij' zal blijven.

Bovenmatige hinder

. . .

De hinder is niet toe te wijzen aan de bouw van de studio's, maar enkel aan de studenten die naderhand de studio's bewonen. Het nadeel vloeit niet, minstens niet rechtstreeks, voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De realisatie van de aanvraag zal gepaard gaan met een duidelijk huishoudelijk reglement. De aanvraag is ook zo geconcipieerd dat de gemeenschappelijke ruimtes naar elkaar worden voorzien en niet naar buiten toe.

Verzoekende partijen houden er tevens geen rekening mee dat studenten door de dag grotendeels aanwezig zijn in de leslokalen, en in het weekend op hun domicilieadres. In de blok- en verlofperiodes verblijven de meeste studenten thuis. Daarnaast zijn er op verschillende plaatsen in de gemeente Diepenbeek en de stad Hasselt verschillende mogelijkheden voor de studenten om zich te ontspannen of om tijd door te brengen. De tijd dat de studenten effectief aanwezig zijn in de gebouwen van de aanvraag moet niet worden overschat. Nachthinder zal in de eerste plaats ook worden tegengegaan door het reglement en door de andere studenten.

De argumenten van verzoekende partijen over vandalisme en bedreigingen vormen pure stemmingmakerij die op niets is gestoeld. Er worden geen proces-verbalen bijgebracht die wijzen op reeds bestaande onaanvaardbare hinder. Het is ongeloofwaardig dat een verbale bedreiging of vandalisme niet werd gevolgd door een klacht bij de politie. In de inventaris wordt echter geen melding gemaakt van in het verleden neergelegde klachten.

Financieel nadeel

Een financieel nadeel is niet onherstelbaar en wordt in beginsel niet aanvaard als ernstig nadeel dat de schorsing zou kunnen rechtvaardigen. Verzoekende partijen dienen aan te tonen dat het ingeroepen financieel hen bijzonder zwaar zou treffen. In het verzoekschrift wordt zelfs geen begin van verduidelijking verschaft.

Verzoekende partijen voldoen niet aan de eerste schorsingsvoorwaarde."

Beoordeling door de Raad

1.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft de schorsingsvoorwaarden gewijzigd. Sinds 1 januari 2015 moeten verzoekende partijen, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid en minstens een ernstig middel aanvoeren.

De verzoekende partijen die zich op de hoogdringendheid beroepen, dienen, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in hun verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partijen rust de bewijslast om concreet, met andere woorden met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door hen gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen.

De verzoekende partijen zullen dus moeten aantonen dat, mochten zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zullen worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen.

De nadelige gevolgen die de verzoekende partijen dreigen te ondergaan en waartegen zij zich wensen te verzetten, dienen bovendien hun exclusieve oorzaak te vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen.

2. De bestreden beslissing voorziet in de bouw van 52 studentenkamers, verdeeld over 3 woonblokken. Volgens de verzoekende partijen staan deze woonblokken in contrast met de eerder bescheiden bebouwing in de omgeving zodat ze visuele hinder veroorzaken.

Verder zetten de verzoekende partijen uiteen dat het groot aantal studenten de draagkracht van de omgeving onder druk zet en een bedreiging vormt voor 'de sociale cohesie' in de buurt. Volgens de verzoekende partijen veroorzaken de studenten overmatige burenhinder zoals geluidshinder, nachtlawaai, vandalisme en pesterijen. Op de openbare terechtzitting van 27 oktober 2015 legt de raadsman van de verzoekende partijen hieromtrent een bijkomend stuk neer, zijnde recente persberichten met betrekking tot overlast van studenten in de gemeente Diepenbeek.

De verzoekende partijen wijzen erop dat de bestreden beslissing uitvoerbaar is vanaf de 36ste dag na aanplakking en dat zij niet kunnen wachten op de uitkomst van de procedure ten gronde aangezien de bouw dan dermate ver gevorderd dreigt te zijn dat afbraak quasi onmogelijk wordt.

3. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet afdoende aantonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure voor hen te laat zal komen en dat het tijdsverloop in afwachting van een uitspraak ten gronde zal leiden tot schade van een zekere omvang. De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat de verzoekende partijen de zogenaamde visuele hinder niet verduidelijken en evenmin persoonlijk maken. Uit de stukken van de tussenkomende partij (in het bijzonder de luchtfoto op pagina 11 van het verzoek tot tussenkomst) kan in ieder geval worden afgeleid dat de woningen van de verzoekende partijen gelegen zijn op een zekere afstand van de bouwpercelen zodat het zwaarwichtig karakter van de visuele hinder gerelativeerd moet worden.

In zoverre de verzoekende partijen in eerder algemene bewoordingen verwijzen naar andere hinderaspecten (nachtlawaai, onveiligheidsgevoel,...), moet vastgesteld worden dat deze evenmin nuttig kan aangewend worden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden. De verzoekende partijen laten ter

zake immers na hun beweringen voldoende aannemelijk te maken, laat staan te concretiseren. De krantenartikels waarnaar zij verwijzen, kunnen in dit verband op zich niet volstaan en lijken bovendien betrekking te hebben op de thans bestaande situatie.

Opgemerkt kan nog worden dat de door de verzoekende partijen aangehaalde hinder eerder het gevolg lijkt te zijn van de nabijheid van de campus en het grote aantal studenten en kan enig oorzakelijk verband met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet zonder meer aanvaard worden. Zoals hoger reeds uiteengezet, dienen de bij de hoogdringendheid in te roepen nadelige gevolgen hun uitsluitende oorzaak te vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, hetgeen de verzoekende partijen niet aantonen.

In zoverre de verzoekende partijen een waardedaling van hun woning vrezen, is de uiteenzetting van de verzoekende partijen evenzeer louter hypothetisch en dient opgemerkt te worden dat financiële nadelen in principe kunnen worden opgevangen na afwikkeling van de vernietigingsprocedure, minstens tonen de verzoekende partijen het tegendeel niet aan.

Tot slot merkt de Raad op dat de principiële uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing, dit wil zeggen vanaf de zesendertigste dag na de dag van de aanplakking, de hoogdringendheid niet zonder meer aantoont. Uit de bestreden beslissing blijkt overigens dat, alvorens het project daadwerkelijk in gebruik kan worden genomen, er nog een uitbatingsvergunning voor moet worden verleend.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 5 januari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN Filip VAN ACKER